

Fire og tredivte Møde.

Tredagen den 29de November Kl. 1.

Sekretæren, Bertelsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finansministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerfægerier m. m. paa St. Croix.

Bøffen: Der er fra de tvende Mindretals Ordførere faldet nogle Ytringer, som kunne synes at indeholde en Dabel mod Finansudvalget med Hensyn til Behandlingen af den foreliggende Sag. Det er jo ikke heldigt overhovedet at komme ind paa, hvad der passerer i Udvalget, men jeg har dog ikke desto mindre maatte søle mig opfordret til at væge Udvalget mod disse Klager. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ankede over, at de for silde havde faaet Underretning om, hvilken endelig Position Udvalgets relative Flertal — thi saaledes maa man jo betegne det Mindretal, der bestaar af 6 Medlemmer — vilde indtage, og det erede Medlem for Veile N. 2den Valgkreds (Berg) ytrede ogsaa, at Skylden for, at de tilstræffelige Oplysninger ikke vare modtagne, ikke udelukkende var Ministeriets. Overfor disse Klager skal jeg tillade mig at oplyse, at det for Udvalget har været den veiledende Tanke, at det maatte ligge i Alles Interesse, at den foreliggende Sag blev fremmet saa hurtigt som muligt, hvad enten Resultatet gif den ene eller anden Ret, og idet man gif ud fra dette Synspunkt, saa er det heller ikke til at undre paa, at man kan finde Grund til at sige, at Udvalgets Fremgangsmaade ikke paa ethvert Punkt var i Overensstemmelse med de sædvanlige Regler for et Udvalgs Arbejde; men jeg tror, at set fra dette Synspunkt vil det findes fuldt forfvarligt, at Udvalget, og navnlig jeg som dets Formand, har gjort Alt, hvad der stod i vor Magt, for at fremme Sagens Behandling saa hurtigt som muligt. Dertil kommer, at da Ud-

valget paabegyndte denne Sags Behandling, nemlig Torsdagen den 14de November, og der i Udvalget blev reist Spørgsmaal om Indhentelse af en betydelig Mængde Oplysninger, stillede Udvalgets Flertal sig paa det Standpunkt, at man vilde gjøre Sit til at tilveiebringe alle de Oplysninger, som Ministeriet maatte være i Besiddelse af, medens man ikke fandt det rigtigt at gjøre Lovens endelige Fremme afhængig af saadanne Oplysningers Indhentelse, som kun kunde tilveiebringes under Forudsætning af Korrespondance med Vestindien. Som Følge derafhængig ber to Dage, inden vi modtog de Oplysninger fra Ministeriet, som det var i Besiddelse af. Disse Oplysninger vare ikke desto mindre af et temmeligt stort Omfang og forudsatte altsaa fra Udvalgets Side en temmelig indgaaende Behandling, førend man kunde gjøre sig fuldt bekendt med, hvad de indeholdt. Udvalget foretog imidlertid strag ved disse Oplysningers Modtagelse den foreløbige Behandling af Lovforslaget, og under denne var der tilstræffelig Anledning for Udvalgets Medlemmer til at fremsætte sine principielle Anskuelser. Dette fandt ogsaa Sted fra Fleres Side og navnlig og stærkt fra det, jeg kalder det relative Flertals Side, igjennem dets nuværende Ordfører. Der var for vort Bedkommende ingen Tvivl om, hvad jeg kunde kalde vort principielle Standpunkt, idet der, naar der blev Spørgsmaal om Afstemning over denne Lov, ikke for os kunde være nogen Tvivl om Resultatet. — og dette Resultat kunde ikke gjøres afhængig af de mulig tilstedekomende Oplysninger — nemlig det Resultat, at vi ikke nu eller siden kunde være tilbøjelig til at give vor Stemme til det bestaaende Regjeringsystem i Vestindien; at vi ikke vilde række Haanden til at opretholde en Tilstand og Forhold, som vi forlængst havde erkjendt kun kunde føre til Dens Ulykke. Dette vort Standpunkt, tror jeg, blev tydeligt udtalt under den foreløbige Behandling af Sagen, og da den var endt, rettede jeg det Spørgsmaal til Udvalget, om man vilde have Noget imod, paa Basis af den foreløbige Behandling, at foretage Ordførervalg. Det var indlysende, at Ordførerværets Hverv, overfor det betydelige Stof, der forelaa til Behandling, maatte blive temmelig omfattende, og man maatte altsaa ønske, at han saa hurtigt som muligt kunde tage fat paa Arbejdet og paa Behandlingen af det foreliggende Stof, selv om man ikke endelig i Detailen kunde